

yrki, og tú noyðist at göðtaka tað.

NOYÐIST AT GÖÐTAKA

Tú noyðist at gera tær eina niðurstøðu, tá tú áhaldandi verður tikin fram í bløðum, har tú minst hevur áhuga fyri tí. Mín niðurstøða er, at bløðini bert kunnu skriva hvat tey vilja, bert tey ikki ganga nær av nær.

Kennur tú teg aftur í tí sum bløðini skriva?

Minni enn so altíð, sigur Sissal Kyrkjebø, men skoytir uppi, at tað eisini kann vera ræðandi bráðliga at gerast tilkomin.

Áður hava bløðini skriva um ungu gentuna, sum dugdi so væl at syngja, og tá hava fjølmiðlarnir verið beina-samir.

Eg meini, at tá blaðfólk høvdu møguleika at gera ein fjøður til fimm hønur, men bert gjørd eina hønur burturúr kortini.

Tað er mangan tørført at skilja, hví eg sum persónur skal vera so áhugaverd. Tað er so mannt álvarsligt sum leikar á í heiminum, ið krevur viðgerð - eitt nú viðurskiftini í Suðurafríka og fløgvakríggið.

EG VISTI HETTA

Eg havi tó ikki mist vónina, og fari frameftir at virka sum songkvinna og taka tær avbjóðingar sum eg fái loyvi til. Tað ber saktans eisini til, bert tú ert erlig móti tær sjálvari. Sum orðafellið sigur: Hvat nyttar tað at vinna allan heimin, um tú missir teg sjálfan burtur.

Hetta visti eg, tá eg byrjaði. Tað, sum alt

snýr seg um, er, at arbeiða fram móti tí einasta, sum hugur mín stendur til - nevniliga at standa á einum palli. Tað er tann glæsiliga lutan á pallinum, sum ber lønina í sær sjálvum - rosina í pylsuendanum, um tú vilt.

Alt tað sum er uttanfyri sjálvan pallin, eru bert lutir, sum tú noyðist at taka við.

Tað snýr seg eisini um at vera positivur. Eg eri fegin um at fjølmiðlarnir nú fata meg sum eina tilkomna kvinnu, og ikki sum halvvaksin genta.

Hvørjar framtíðarvónir hevur tú?

Sum sagt so havi eg havt eitt hvíldarár fyri at fyrireika komandi uppgávurnar innan sangyrkið.

Ein vónin er at fáa møguleika at arbeiða uttanfyri Norðurlond. Fyri at fáa fátæsti uttanlanda, fari eg at gera eina innspæling - serliga ætlað plátuforløgum.

Stundin er eisini komin, tá eg skal fáa greiði á, hvussu innihaldið í framfærslum mínum skal vera. Hvønn bógv eg listarliga skal herja á.

HUGSA KREATIVT

Frá tí eg byrjaði at framfæra fyri fimm árum síðan, havi eg bert havt orku at stundir at geva øðrum eina uppliving.

Nú er stundin komin, tá eg fari at taka til mín frá øðrum, at fáa hugskot og innblástur at fara undir nýggjar framfærslur. Tað ræður um at hugsa kreativt og frágrundi at byggja upp innihaldið í komandi listarliga arbeiði mínum, sigur Sissal Kyrkjebø at enda.

RB - AFPH tíðindamaðurin Allen Nacheman um »meðan bíðað verður«

Á oyðini strond sunnanvert Kuwait

Fuglur er eingin longur her á fløgvastrondini norðantil í Saudi Arabiu.

I løtuni er kvirra, ikki ein ond røist, bert hesin kvøandi súrligi deymurin av speingingunum øllum frá áhaldandi bumbingum teirra sameindu í Kuwait bert 18 kilometrar norðari.

Strondin er skitin og oyðin, nógvastaðni útleigjagjæð av storknandi gummikendu ráoljuhyljunum og luktar alt her sum í eini skitnari og tvtitnari bil-smíðju.

Men sjógvurin tykist rættiliga reinur - i øllum færum framvið teimum 100 strandmetrunum, ið siggjast higani. Men uttari krýpur eitt ótydligt tām fram eftir sjónum.

Tað er middagur, men dimt kortini. Sóln stríðist av øllum alvi at klúgva dimma loftið, men bert hendinga geisli fellur á foldina.

Ikki tí, skýggj eru eingi - heldur ikki mjørki ella tām uttari av sjónum, ið elva hesa niðu, men eitrandi roykurin av 26 daga áhaldandi bumbingum og oljubrununum øllum, sum hava forkomið øllum vælsignandi ljósi úr erva og gjørt dýrum sum menniskj-

um her tilveruna ómöguliga.

Ein bilferð úr saudiarabiska strandbýnum Dharan norðeftir til nú fólkatóma marknabyin Khafji er sum ferð inn í kolaniðu. Høvuðsvegurin til Khafji er allur sum hann er ein endaleys roð av hernaðarak-førum, sum fáa neyðuga brennievni, granatirnar, bumburnar til hermótið norðanfyr - alla tíðina fylgd av líkandi flutningi við flutningstýrlum og Hercules fløgforum yvir hesum vegi, sum ringir seg norðureftir gjøgnum fábroytta oyðimarkarlandið. Undir svarta loftinum fyri framman hómost steyranir til háspenningsveitingina til oljueinsverkinum fram við strondini.

Litfugru búðirnar og marknaðarlívið framvið vegnum - alt er burturi. Bert onkur hendinga oljusela, rustaðu bilvrakini og teir seinastu beduinar-nir, sum nú taka seg burtur inn í óvissuna, minna á tað, ið her einaferð var.

Mörggráa loftið móti norði myrknar enn meira í tað illsvarta. Ein tindæmdur kupul í sjónarringinum boðar frá illveðri, sum kanska ongantið kemur.

Vikan ið fíor

Tórfinn Smith, blaðmaður skri-var:

Av teimum 250 miljónunum, sum í løtuni standa úti í skatti skylda 36 fólk ella feløg meira enn eina miljón í part.

Fossbankin hevði aðalfund. Hann hevur havt eitt sera gott ár hóast ringar tíðir annars. (Tað er gott, at onkur hevur tað gott).

Sissel hevur vitjað í Kirkjubø. Kioskarnar sleppa nú kanska at selja tað tær altíð hava gjørt, men sum tær annars ikki hava havt loyvi til, og skúlabørnini í Havn fingur rokning fyri skúlabøkur í 125 ára føðingardagsgávu frá býráðsformanninum.

Hetta er eitt sindur av tí vit hava lisið og upplivað í vikuni sum fíor.

Tað vóru fløvandi tíðindi at frætta, at Fossbankin hevði eitt gott ár í hesum annars vána tíðum, og ikki minni fløvandi at vita sær til, at fylgir eingin annar við hvat tað almenna tekur sær til, so gera bankarnir tað. Millum annað tað, at Fossbakin ávarar ímóti, at taka av rentuspekulatiónum ov bráðliga. Hvat skuldu vit gjørt, høvdu vit ikki hesi samfelagsins orakul sum á hvørjum vári oysa av s í n u m

visdómskeldum um hvat øll ONNUR eiga at gera?

Í kjalarvørrinum av rúsdrekkarazziuni hjá

løgreluni kom túrurin til kioskarnar, sum í longri tíð hava havt bannaða frukt á hyllunum. Men nú sigast at landsstýrið fer at gera av hvat hvør handil skal selja. Hvør segði liberalisering? Var ikki líka frægt at lati privata initiativið og friu marknaðarkrefturnar sjálvar greitt hesi viðurskifti?

Í vikuni helt Havnin 125 ára føðingardag sum sjálvstøðug kommuna. Vanligt er, at føðingardagsbarnið fekk eitthvørt til gávu, men ikki hevur verið vanligt, at vera so óforskammaður sjálvar at krevja hvør gávan skal vera. Men so var hesaferð. Í 125 ára føðingardagsgávu fingur øll skúlabørn í Havn eina rokning frá sjálvum býráðsformanninum persónliga - fyri skúlabøkur. Men tað er sjálvandi gott, at onkur eisini hugsar um tey smáu. Tað er ikki so langt síðani at barnagarðsbørnini fingur sítt frá býráðsformsanninum.

-Og meðan Sissel trýstroyndi Kirkjubø-múrin fara 40 føroyskir ungdomar hvør í sínum lagi, at royna seg í kappingini: Ársins songródd.

Apropos song-ródd. Man ikki best kenda røddin í songini vera tað vit vanliga kalla at snorka!?

Samfelagið í gongd aftur

-og fólk aftur í arbeiði

Eitt av høvuðsevnunum hjá eittnú Javnaðarflokkin undan seinasta vali var at fáa samfelagið í gongd aftur og at skapa fortreytir fyri, at fólk fingur arbeiði aftur í landinum.

Javnaðarflokkurin gjørdist tann heilt stóri vinnar av valinum og kom í landsstýri. So nú skuldi borið til. Nær hendir nakað, og hvussu fer Javnaðarflokkurin at bera seg at til at fremja tað í verki,

sum hann undan valinum segði seg vilja.

Suðurstreymoyar Javnaðarfelag skipar mikukvøldið kl. 19.30 fyri fundi í felagshølunum á Argjum har Tummas Arabo, landsstýrismaður, sum millum annað umsitur iðnaðarmál, fer at svara hesum spurningi.

Felagið hevur eisini heitt á Bjarta Mohr, fiskasølustjóra og biðið hann givið sítt boð uppá, hvussu hann

sum fiskasølustjóri kann gera sitt til, at gongd fæst á samfelagið.

Hesir báðir fara á fundinum at leggja fram síni

sjónarmið og eftir hetta ber til hjá fundarlókinum at gera viðmerkingar og seta spurningar.

Á fundinum fara Tummas Arabo, landsstýrismaður og Bjarta Mohr, fiskasølustjóri at leggja fram síni sjónarmið og svara spurningum.

Koyrikort

Nú er møguleiki at spara tíð og pening: koyrikort kann nú fáast eftir heilt stutta tíð.

Klaksvíkar Koyriskúli & Klaksvíkar/Lorvíkar Koyriskúli
Tlf. 8 70 77 * 5 77 77 * 5 61 11